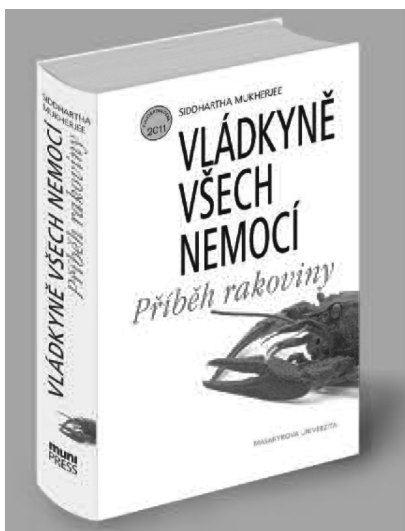

Panorama knih

První české vydání světového bestselleru oceněného Pulitzerovou cenou vychází v Nakladatelství MuniPress*

Vědecký thriller – *Vládkyně všech nemocí. Příběh rakoviny* – o zhoubném bujení překvapuje čtenáře na celém světě svým strhujícím tempem a hluboce lidským vyzněním. Jeho autor Siddhartha Mukherjee, lékař, vědec a oceňovaný spisovatel, se na nádorové onemocnění dívá s precizností buněčného biologa, s nadhledem historika a se zaujetím životopisce. Výsledkem je úžasně poutavá kronika nemoci, s níž lidé žijí a umírají více než pět tisíc let.

Příběh rakoviny začíná prvními doloženými zmínkami ve starověku, graduje epochální bitvou ve dvacátém století, kdy se lidé snažili nemoc vyléčit, ovládnout a parazit, a zatím končí radikálně novým

pochopením její podstaty. Skutečnými hrdiny této biografie jsou však lidé svádějící neuvěřitelně těžký zápas o život – od perské královny Atossy, jíž řecký otrok vyřízl maligní nádor z prsu, přes první pokusy s jednoduchou radiací a chemoterapií v devatenáctém století až po Mukherjeeho vlastní pacientku Carlu. Příběh rakoviny je totiž příběhem lidské vynalézavosti, houževnatosti a vytrvalosti, ale také arogance, povýšenosti a nepochopení. Mukherjee líčí staletí objevů, omylů, vítězství a úmrtí, promlouvá ústy svých předchůdců i současníků, kteří zasvětili všechno důvtip souborji s nekonečně vynalézavým protivníkem. S protivníkem, o němž se ještě před třemi desítkami let domnívali, že ho jednou provždy porazí. *Vládkyně všech nemocí* nabízí také fascinující pohled do budoucnosti léčby rakoviny. Je to velmi poučná kniha, která přináší naději a světlo těm, kdo chtějí této nemoci porozumět.

Siddhartha Mukherjee byl za své dílo oceněn Pulitzerovou cenou (2011) a cenou deníku Guardian. Časopis TIME knihu zařadil mezi 100 nejvlivnějších anglických knih od roku 1923 a New York Times Magazine mezi 100 nejlepších odborných knih všech dob.

„Kniha amerického lékaře a vědce Siddharthy Mukherjeeho je dějinami onkologie od prvního pozorování této nemoci až po současnost. Přečetl jsem ji jedním dechem, je napsána poutavě, srozumitelně a svoji dramatičností připomíná téměř detektivku, zatím s nejistým koncem. Popisuje nelehkou a klikatou cestu výzkumu a léčení zhoubných nádorů, cestu plnou omylů a zklamání, ale také velkých nadějí a vítězství. Příběh rakoviny se týká každého z nás, vždyť v České republice v průběhu

života onemocní každý třetí občan zhoubným nádorem a každý čtvrtý na tuto nemoc zemře.

Knihu doporučuji široké čtenářské obci, každý v ní může najít poučení, napětí a také víru, že pokrok ve výzkumu a léčeni onkologických onemocnění je obrovský, i když ještě zdaleka nejsme na konci úspěšné cesty. A kdoví, zda nějaký konec existuje, zda je rakovinu – vzhledem k její povaze – vůbec možné vymýtit.“

prof. MUDr. Jiří Vorlíček, CSc., Dr. h. c.
onkolog a internista

„Tato velkolepá studie rakoviny ukazuje, že navzdory všem pokrokům v medicíně nemůžeme vyhrát nad chorobou, která je deformovanou verzí nás samotných.“

The Guardian

„Jen vzácně se podaří propojit vědeckou a intimní stránku nemoci tak elegantně, jako v této erudované, poutavé a vřidné knize.“

Barnes & Noble

Český překlad:

prof. RNDr. Jan Šmarda, CSc.

Vědecká redakce:

prof. MUDr. Jiří Vorlíček, CSc., Dr. h. c.

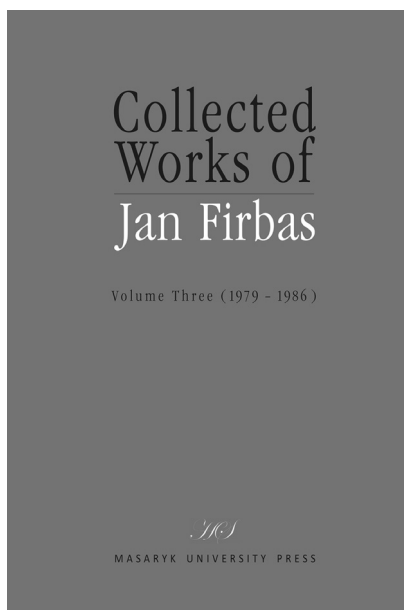
Přeloženo z anglického originálu:

„The Emperor of all Maladies: A Biography of Cancer“. New York, Scribner, 2011.

Vydává:

Brno, Nakladatelství Masarykovy univerzity, 2015.

* Rozsah cca 550 stran, pevná vazba s přebalem, formát 17 × 24 cm. V prodeji od října 2015.

Vychází 3. svazek Sebraných spisů Jana Firbase*

Světově uznávaný brněnský lingvista Jan Firbas (nar. 1921) zemřel před patnácti lety, 5. 5. 2000. Na katedře anglistiky a amerikanistiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity pracoval už od svých studentských let (od roku 1945) až do své smrti, celkem tedy plných 110 semestrů. Firbasovu vědeckou práci dosud uznávají a citují mnozí čeští i zahraniční lingvisté. Jan Firbas byl také vynikající učitel a skromný člověk pevného charakteru, který se v minulém režimu nevzdal svého přesvědčení, a z politických důvodů byl proto stále jen docentem a kandidátem věd, přestože práci k udělení titulu DrSc. odevzdal už ve svých padesáti letech. Teprve v roce 1990 se stal držitelem „velkého“ doktorátu a univerzitním profesorem. Mezitím mu však byly uděleny čestné doktoráty v anglickém Leedsu a belgické Lovani (v roce 1986).